

DEN DANSKE STJERNE

NR. 11 - NOVEMBER 1959 - 108. ÅRG.

DEN *danske* **STJERNE**

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. **11**

NOVEMBER 1959

108. årg.

INDHOLD

Fra missionens præsidentskab	387
Til søskende og venner	389
Farvel til missionspræsident og søster Holger P. Petersen	390
Distrikts-konference nr. 4	391
Præsidentskiftet i den danske mission	392
Ny apostel	393
Almindelig handlefrihed	394
København gren delt	397
Den danske mission	398
Vor skæbne var planlagt fra begyndelsen	404
Har du samlet din slægt?	409
Referater fra distriktskonference nr. 3	410
Ældste Ezra Taft Benson i Rusland	412
Fra missionssekretæren	413
Kredslæerernes budskab	414
Kredslærerindernes budskab	414
Kvindelig hjælpeforening	416
Primary	417
Søndagsskolen	418
Vor himmelske Fæder	419
G. U. F.	420
Indsat	421

Forsidebilledet

Absalonsbuen, der forbinder Roskilde Domkirke med Det kgl. Palæ.

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8,50 i Danmark og \$2.00 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør
Mary Kaiser, redaktør

Fra missionens

PRÆSIDENTSKAB

På alle medlemmers og missionærers vegne vil vi gerne byde den nye missionspræsident, hans hustru og deres to børn velkommen til Danmark.

Vi siger til dem: »Velkommen til Danmark! Vi håber, De vil befinde Dem godt. Vor bøn er, at Gud vil velsigne Dem i Deres arbejde«. På søster Petersens og egne vegne byder vi Dem personlig velkommen til den danske mission, og da vi kender Dem fra Amerika, ved vi, at folket vil elske Dem og respektere Dem, og at De vil finde lykke og velsignelse i Deres arbejde. Endnu engang: »Velkommen til Danmark!«

Til alle vore mange venner, som vi har truffet i Danmark, siger vi tak for den vidunderlige gæstfrihed, De har vist os. Vi er blevet velsignet i rigt mål både ved den måde, som vi er blevet modtaget i Deres hjem og ved de venlige ting, som De har sagt til os i kirken. Vi har påskønnet den lejlighed, vi har haft til at råde og vejlede, somme-tider til at rette, og altid har vi haft det håb at kunne opmuntre såvel medlemmer som venner. Vi har været taknemmelige for de opmun-trende ord og den tillid, De har udtrykt overfor os, og vi ønsker, De skal vide, at vort liv er blevet rigere, fordi vi har haft lejlighed til at være her og lære Dem at kende.

Når vi kaster et blik tilbage, er der mange ting, vi er taknemmelige for. Vi er taknemmelige for, at Det Første Præsidentskab har været så omsorgsfuld for den danske missions velfærd og fornødenheder. Ingen anden mission har i forhold til sin størrelse i de sidste fire år modtaget i så rigt mål med hensyn til nye bygninger som den danske mission. I 1955 var der i Danmark 7 kirkebygninger, der ejedes af Kirken, nu er der 15.

Der er opført nye bygninger i Skive, Aarhus, Herning og Horsens, og en er under opførelse i Rønne på Bornholm. Godkendelse er indhentet i Svendborg, og opførelsen påbegyndes dér om kort tid. I Fredericia er købt en byggegrund. Nye bygninger er købt i Frederikshavn, Kolding, Slagelse og Aabenraa, og der er givet tilladelse til at købe en ny byggegrund i København, skønt vi endnu ikke har fået de lokale borgerlige myndigheders tilladelse til at bygge en kirke på denne grund. Vi må heller ikke glemme ombygningen af København grens kirkebygning. Mange folk har fortalt os, at det nu er den fine-ste kirkebygning i hele Europa.

Vi er taknemmelige over, at så mange af de medlemmer, der slutter sig til Kirken, følger brødrenes råd om at blive i det land, hvor de har sluttet sig til Kirken. Der har været en langt større vækst i Danmark end i noget tidligere tidsrum i de sidste 60 år. Medlemstallet er vokset fra 1850 ved slutningen af 1955 til 2206 medlemmer i dag, hvilket er ca. 20 % fremgang. I nogle af de større grene har der ikke været een eneste familie, der er emigreret i de sidste tre år, der er kun rejst nogle få enkelte medlemmer.

Templets velsignelser er kommet til et stort antal medlemmer i Danmark. I 1956 var der 67, i 1957 45, i 1958 80 og i 1959 98 fra Danmark, som rejste til templet i Schweiz og fik del i de velsignelser, der kommer af at udføre tempelarbejde. Efter alt at domme vil endnu flere foretage rejsen til templet næste år.

Der er nu heldigvis åbnet udvej for, at de medlemmer, der ønsker det, kan underskrive en kontrakt, som giver dem tilladelse til at fratække indbetalt tiende fra deres skattepligtige indkomst. Medens nettofremgangen i Kirken i Danmark har været 20 %, er tiendebetalingen forøget med 60 %, fasteoffer med 30 %. Antallet af medlemmer af det melkisedekske præstedomme er forøget med 17 %, og af det aronske præstedomme med 28 %, og der er flere end nogensinde før, der er sig bevidst, hvor vigtigt deres kald er, og hvor nødvendigt det er at leve i overensstemmelse med pagten. Medens vi ikke havde nogen individuelle præstedommsbelønninger i 1956, havde vi 21 i 1959.

Det fremragende ungdomsstævne blev i år udelukkende ledet af lokale medlemmer. Stævnet havde et af de mest inspirerende vidnesbyrdsmoder, vi nogensinde har overværet. Et stort antal unge, stål-satte, rene, moralske unge mennesker, som vi har i Kirken, var opfyldt af ønsket om at gøre det rette. Det er meget få, der er faldet fra dydens vej, og derfor blev dette stævne en så rig og opløftende oplevelse.

Vi komplimenterer Dem for Deres godhed, Deres flid og Deres kærlighed til Herren. Når vi ser os omkring og ser den lykkelige glans i Deres ansigter og ser den voksende styrke og den pligtopfyldende udfoldelse, som medlemmerne yder, kan vi se, at Herren velsigner Dem og giver Dem styrke til at møde de problemer, som kommer til Dem.

Holger P.Petersen, missionspræsident.

Til søskende og venner

I DEN DANSKE MISSION

Mine elskede brødre, søstre og venner her i det skønne land, Danmark!

Jeg elsker Dem alle så meget mere nu, da jeg har haft det privilegium at arbejde sammen med Dem, lære Dem bedre at kende og dele Deres sorger, glæder og bekymringer med Dem. De er et meget intellektuelt folk, og De har hjerter af guld.

De, som tilhører Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, har den største gave i verden, fordi De ikke længere famler rundt i mørket for at vide, hvorledes De skal leve, og hvad De skal lære Deres børn, få dem til at elske deres himmelske Fader og have indflydelse på deres liv, gøre dem til bedre mænd og kvinder, fordi de lever et rent, dydigt liv, thi hvis vi følger Kirkens autoriteters lærdomme, er vi sikre på at få megen glæde og tilfredsstillelse, når vi opdrager vore børn.

Evangeliet er den mest værdifulde ting, vi har i livet. Det er det lys, som viser os vejen til evigt liv herefter og stor glæde her på denne jord.

Jeg håber, vi alle kan gøre vor del ved at lære andre folk om evangeliet, så de kan få den samme lykke, som vi nyder.

»Tjen andre med et smil,« bør være vort motto, og vi bør arbejde i Kirken med glæde i vore hjerter og med et smil. På denne måde kan vi opmuntre andre og hjælpe de syge og sorgfulde på deres vej.

Lad os kende sjælens værdi og med smil og venlige ord hjælpe enhver, vi kommer i forbindelse med, til at blive bedre mennesker, fordi de har lært os at kende. Lad dem kende os for det gode eksempel vi giver dem.

Jeg har her i missionen set mange forandringer ske i folks liv, efter at de er begyndt at efterleve Visdomsordet og de principper i evangeliet, som Frelseren har lært os gennem sine tjenere.

Må vor himmelske Fader velsigne os og vogte over hver eneste af Dem, så De altid kan være trofaste, er min bøn.

Deres hengivne soster *Ora H. Petersen.*

Farvel til

missionspræsident og søster Holger P. Petersen

For de fleste af de missionærer, der nu arbejder i den danske mission, var færdige med deres skolegang, modtog præsident Holger P. Petersen og søster Ora H. Petersen et brev, dateret 2. december 1955, som meddelte: » . . . Det er os en glæde at kalde Dem til at præsidere over den danske mission i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Deres hustru er også kaldet til at tjene sammen med Dem Det Første Præsidentskab.«

Præsident Holger P. Petersen er ud af en sokskeneflok på ni børn. Hans fader, Peter Petersen, og hans moder er begge født i Danmark, og hans fader har også været missionær i Danmark. Umiddelbart efter Peter Petersens hjemkomst fra Danmark, blev hans søn Holger kaldet på mission og virkede i Danmark fra 1926 til 1928. Præsident Petersens mission var meget frugtbringende, og han og hans missionærkammerater bragte mange ind i Kirken. En af disse omvendte har nu 56 efterkommere, der alle er medlemmer af Kirken, og en af dem har lige afsluttet en mission her i Danmark.

Den 8. marts 1931 blev præsident Petersen i Salt Lake Templet viet for tid og evighed til søster Ora Hutchinson, som havde været trofast mod ham under hele hans mission.

Præsident og søster Petersen har tre børn — Gerald, Darlene og Barr; de to sidste kender vi alle udmærket, da de begge har arbejdet som missionærer her i landet.

I 1936 blev præsident Petersen kaldet til at arbejde i sit wards biskopråd, og i 1944 blev han kaldet til hojrådet. Fra 1951 til 1956 arbejdede han som rådgiver i Wilford stavspræsidentskab. Og den 29. januar 1956 ankom han og søster Petersen til den danske mission.

Præsident og søster Petersen har bestræbt sig på at inspirere og opbygge alle medlemmerne og missionærene i den danske mission. Undersøgerne elsker dem. Vi er alle taknemmelige for den tapre og uegennyttige tjenestegerning, som de har udøvet. Enhver missionær og ethvert medlem i Danmark er glade for de personlige samtaler og de inspirerende taler, som de har givet os. Vi er taknemmelige for søster Petersens loyalitet og villighed til at tjene sammen med sin mand. Hun har støttet præsident Petersen med den samme trofasthed, som hun viste, da han var på sin første mission. Hver gang præsident Petersen har været nødt til at rejse ud i missionen, har søster Petersen været parat til at tage med ham med et øjeblikks varsel. De elsker os; deres venlighed, deres omsorg og den gode ånd, de bringer med sig, er enestående.

Den 17. august fik præsident og søster Petersen besked fra Det Første Præsidentskab om deres snarlige aflosning fra den trofaste og hengivne tjenestegerning, de har ydet i den danske mission. Deres aflosning vil blive effektiv, så snart den nye missionspræsident, der er kaldet til at overtage arbejdet, pligterne og ansvaret i denne missionsmark, ankommer til missionen.

Vi medlemmer og missionærer i den danske mission vil gerne sige præsident og søster Petersen en inderlig tak for det store arbejde De har ydet og den kærlighed, De har vist os i de forløbne år. Må Gud velsigne Dem i Deres fremtidige virke!

DISTRIKTS - *konference nr. 4*

afholdes til følgende tider:

Aalborg distrikt	7. og 8. november
Odense distrikt	14. og 15. november
Esbjerg distrikt	21. og 22. november
Aarhus distrikt	28. og 29. november
København distrikt	5. og 6. december

Alle konferencerne vil være under præsidium af den nye missionspræsident, *Levi B. Thorup*.

Præsidentskiftet i den danske mission

Nu er tiden atter kommet, hvor vi skal skifte missionspræsident i den danske mission; livet er en stadig sigen god dag og farvel! Hele missionen er en stor sydende forventning, når et skifte forestår — er det nye præsidentpar nu, som man tænker, eller er de anderledes? Nogle sokske får deres forventninger opfyldt, medens andre foler, at deres forventninger ikke slog til.

Som regel er en missionspræsident undersøgende og lidt tilbageholdende, idet han jo ikke kender medlemmerne, og vi kan vist godt være enige om, at en tiltrædende missionspræsident også har forventninger, som enten kan gå i opfyldelse eller slå fejl, og som regel går der et stykke tid, inden den rigtige samarbejdsånd er tilstede — idet vi jo alle er forskelligt indstillede, og som tiden går, finder man ind til hinanden, og den kloge missionspræsident gør sine egne iagttagelser uhildet af andre — det er en sund måde at lære sokske at kende på.

Godt tre et halvt år er gået, mange kirkebygninger er rejst i den forløbne tid, der er indført fire konferencer om året, der er foretaget ombygning af kirken i København o.s.v., ikke alt er gået lige glat, men har modt modstand fra medlemmernes side, og da vi ikke alle kan få lov at bestemme, er det godt, at vi har en missionspræsident, som har ansvaret for de ting, der bliver udført, og at medlemmerne forstår betydningen af dette. Vi kan vist godt blive enige om, at en missionspræsident må bære tunge byrder, om vi ikke søger at aflaste ham.

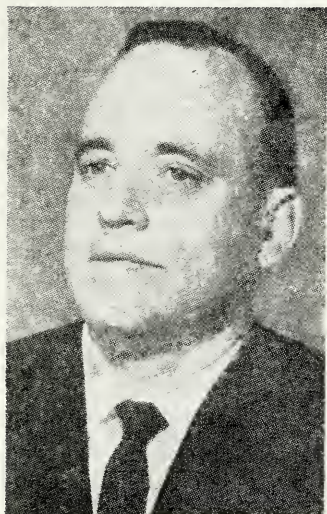
Præsident Petersen og søster Petersen har nu afsluttet deres mission her i Danmark, og de kan se tilbage på et frugtbringende arbejde i den danske mission, og jeg tror godt, jeg har hele den danske mission bag mig i en dybfølt tak for det store arbejde, der er udført i den danske mission. Men mange store og vigtige ting venter endnu på en løsning, og vi byder den nye præsidentfamilie velkommen til at hjælpe den danske mission fremad, og håber, at vi alle vil være behjælpelige med dette — at vi kan være vor himmelske Fader til behag. Kristus har sagt: Arbejd nu, medens det er dag, thi der kommer dage, hvor ingen kan arbejde. Lad os alle huske det.

Vi ønsker præsident og søster Petersen god rejse hjem, og må Gud velsigne dem og deres familie i tiden fremover.

Torkil E. Dressø,

1. rådgiver i Missionspræsidentskabet.

Ny apostel af dansk afstamning

Ved den nylig afholdte Generalkonference i Salt Lake City, Utah, er *Howard W. Hunter* den 10. oktober blevet opretholdt som apostel for at udfylde den plads i De Tolv Apostles Råd, der blev ledig, da apostel Henry D. Moyle blev kaldet som 2. rådgiver i Det Første Præsidentskab efter Præsident Stephen L. Richards's død.

Apostel Howard W. Hunter var ved sin kaldelse til apostel stavspræsident for Pasadena Stav i Californien samtidig med, at han var formand for Los Angeles Velfærdsråd. Tidligere har han været formand for Velfærdsrådet for det sydlige Californien.

Den nye apostel er på modrene side af dansk afstamning, idet hans moder, Nellie Marie Rasmussen Hunter, er datter af danske mormoner, som emigrerede til Amerika fra Danmark. Ældste Hunter er født i Boise, Idaho, den 14. november 1907, og hans fader er John William Hunter.

Han fik sin første uddannelse i Boise, hvor han tog eksamen fra Boise High School i 1926. Han frekventerede derefter University of Washington en kort tid, og medens han var der, organiserede han et danseorkester. Han er selv en fremragende instrumentalist og sanger. Med orkestret tog han på en 5 måneders tourné til Østen, herunder Kina, Japan og Phillippinerne. Efter at være vendt tilbage til Staterne nedsatte ældste Hunter sig i Californien. I juni 1931 viedes han i Salt Lake Templet til Clara May Jeffs, datter af Jacob Ellsworth Jeffs og Martha Emma Reckzeh Jeffs.

Gift midt under depressionen og senere med to små børn bestemte han sig til at forbedre sine økonomiske omstændigheder og forlade sit dårligt lønnede arbejde. Ved samarbejde med sin hustru rejste han til det Sydvestlige Universitet i Los Angeles og begyndte at studere jura. Han opstillede et skema, hvorefter han arbejdede om dagen og gik på universitetet fem aftener om ugen. Om lordagen studerede han 15 timer i træk og stod hver morgen op kl. 5 for at læse. Efter fem års forløb, i 1939, tog han eksamen med første karakter.

Apostel Hunter er nu en kendt sagfører i Los Angeles og medlem af Sagførererrådet i Los Angeles og i Staten California. Han er desuden medlem af direktionen i en række industriforetagender.

Hans fremragende lederskab og dygtighed til at organisere og bringe et program til udforelse med beslutsomhed og udholdenhed har vundet respekt hos alle, som arbejder sammen med ham i stavene og værdene i det sydlige Californien. Han har et venligt smil og har en venlig og behagelig stemme. Bag denne fordringsløse og behagelige personlighed findes en kraftig, ligefrem leder.

En af apostel Hunters interesser er spejderarbejdet, og han har selv beklædt en lang række høje stillinger indenfor spejderbevægelsen.

Hans arbejde indenfor Kirken har været omfattende og afvekslende. Foruden de tidligere nævnte stillinger har han været biskop for El Soreno Ward fra 1940 til 1946, præsident for Højpræsternes Kvorum i Pasadena Stav 1947—48 og i stavens Hojråd i et år, indtil han i 1950 blev præsident for Pasadena stav.

Blandt hans særlige interesser er to hobbies. Det ene er hans bibliotek og det andet hans samling af sjældne mønter. Han har samlet mønter, siden han var en lille dreng og har idag en samling på mere end 2000 udenlandske og amerikanske sjældne mønter.

Præsident Hunter elsker også bøger og har et stort bibliotek med Kirkens litteratur. I hans samling af Kirkens bøger findes mange sjældne skrifter, som ellers er udsolgt. Familie-historie og genealogisk arbejde er også blandt hans specielle interesser, og gennem sin faders linie er han i stand til at spore sine forfædre tilbage til pilgrimsfædrene og grundlæggerne af republikken.

Fra *The Salt Lake Tribute*.

Almindelig handlefrihed

Der synes at være en misforståelse i missionen med hensyn til, hvad det betyder i Kirken, når man bliver bedt om at støtte et forslag, som kommer fra grenspræsidenten, distriktspræsidenten eller andre af Kirkens autoriteter.

Mange medlemmer mener, det er som en forening, hvor man går hen og søger støtte for sine egne synspunkter, hvor man siger til sine børn, at de skal stemme imod, og hvor man påvirker grupper for at få sine personlige ønsker gennemført.

I Kirken har man sin frie vilje. Man kan holde Vidsomsordet eller ikke holde det, man kan betale tiende eller ikke betale, man kan støtte et forslag eller ikke støtte det. Når man bliver interview'et for at få tempelanbefaling, bliver der spurgt: »Holder du Vidsomsordet? Betaler du tiende? Vil du støtte grenspræsidenten, distriktspræsidenten, missionspræsidenten og Kirkens Generalautoriteter?«

For eksempel: Ældste LeGrand Richards har lige været i Danmark; så godt som alle medlemmer kender ham. Vi kunne sige det på den måde: »Vil du støtte ældste Richards som Profet, Seer, Åbenbarer?« Og så det næste spørgsmål: »Vil du støtte et forslag, som han kommer med?«

»Og Herrens arm skal åbenbares. Og dagen kommer, da de, der ikke vil høre Herrens rost eller hans tjeneres rost, ej heller give agt på profeternes eller apostlenes ord, skal udryddes af folket. Thi de er afvejet fra mine forordninger og har brudt min evige pagt.« (*L. & P. 1:14-15*).

I et teokrati som Kirken er forslaget ikke: »Vil du hellere, at denne mand har stillingen, eller at en anden har den?« Men forslaget er: »Vil du støtte vedkommende i hans stilling?«

Når en gren skal deles, er spørgsmålet ikke: »Skal grenen deles?« Men spørgsmålet er: »Vil du støtte apostlens eller missionspræsidentens forslag om, at grenen deles?«

»Handlefrihed er evne og frihed til at vælge godt eller ondt. Det er et evigt princip, som har eksisteret hos Gud fra al evighed. Faderens åndelige børn havde handlefrihed i forudtilværelsen og havde derved magt til at følge Kristus eller Lueifer i henhold til deres valg. »Og fordi Satan gjorde oprør mod mig og søgte at tilintetgøre menneskets handlefrihed, hvilken jeg, den Herre Gud, havde givet ham, og ligeledes fordi han ville, at jeg skulle give ham min egen magt, lod jeg ham ved min Eubarnes magt blive nedkastet.« (*Moses 4:3*). »Og det skete, at Adam blev fristet af djævelen. Thi se, djævelen var til for Adam, thi han gjorde oprør mod mig og sagde: Giv mig din ære, som er min magt; og en trediedel af himlens hærskarer vendte han bort fra mig på grund af deres handlefrihed. Og de blev nedstyrtet, og således blev djævelen og hans engle til.« (*L. & P. 20:36-37*). Det er i kraft af udøvelsen af handlefrihed i dette liv, at mennesker bliver i stand til at underkaste sig den prøve, som er en væsentlig del af dødeligheden. »Men af kundskabens træ på godt og ondt skal du ikke æde. Dog må du selv vælge, thi på den dag, du æder deraf, skal du visselig dø . . . Herren sagde til Enok: Se disse dine brodre, de er mine egne hænders gerninger, og jeg gav dem deres kundskab på den dag, da jeg skabte dem; og i Edens Have gav jeg mennesket dets handlefrihed . . . Og vi ville prøve dem dermed og se, om de ville gøre alt, hvad som helst Herren deres Gud skal befale dem; og de, der holder deres første provestand, skulle foroges; og de, der ikke holder deres første provestand, skulle ikke få herlighed i det samme rige med dem, der holder deres første provestand; og de, som holder deres anden provestand, skulle herlighed vorde tildelt evindeligt. Og Herren sagde: Hvem skal jeg sende: Og en, der var Menneskenes Son, svarede: Her er jeg, send mig. Og en anden svarede og sagde: Her er jeg, send mig. Og Herren sagde: Jeg vil sende den Første. Og den anden blev vred og holdt ikke sin første provestand; og på den dag fulgte mange efter ham.« (*Moses 3:17; 7:32; Abraham 3:25-28*).

Fire store principper må være i kraft, hvis der skal være handlefrihed: 1. Love må eksistere, love ordineret af en Almæg-

1. En fri magt, løve, som kan adlydes eller ikke adlydes; 2. Det modsatte må eksistere — godt og ondt, dyd og last, rigtigt og forkert — det vil sige, der må være en opposition, en kraft, der trækker den ene vej og en anden, der trækker den anden vej; 3. Kundskab om godt og ondt må de have, som skal nyde handlefriheden, det vil sige, de må kende forskellen mellem de to modsatte ting; og 4. En fri magt til at vælge må forudsættes.» (*Mormon Doctrine, side 25*).

»Kirkens administrative sager bliver behandlet i overensstemmelse med loven om *almindeligt samtykke*. Denne lov er, at i Guds jordiske rige råder Kongen til, hvad der skal gores, men så tillader han sine undersåtter at godkende eller forkaste hans forslag. Med mindre princippet om handlefrihed bliver behandlet i retfærdighed, vil menneskene ikke gå fremad til den endelige frelse i det himmelske rige herefter. Som følge deraf bliver Kirkens funktionærer valgt ved åbenbaringens ånd hos dem, der er kaldet til at vælge dem, men for funktionærerne kan tjene i deres stillinger, må de formelt opretholdes af de folk, som de skal præsidere over. (Se L. & P. 20:60-67; 26:2; 28; 38:34-35; 41:9-11; 42:11; 102:9; 124:24-145).

Åbenbaring er åbenbaring. Når Herren taler, har han talt. Hans ord skal anerkendes og adlydes, hvis mennesker venter at modtage frelse. At forkaste Herrens ord er at forkaste Herren selv i samme udstrækning. Dette er tilfældet med medlemmerne af den såkaldte Jesu Kristi Reorganiserede Kirke af Sidste Dages Hellige. De har valgt, efter afstemning blandt deres folk, hvilke af åbenbaringerne de vil anerkende og hvilke de vil forkaste. Naturligvis findes der ingen plads i deres filosofi til åbenbaringerne, der handler om frelse for de døde, tempelarbejde og celestiale ægteskab, og som følge deraf nægter de sig selv de velsignelser, der tilbydes i disse åbenbaringer.» (*Mormon Doctrine, side 141*).

»Intet menneske kan præsidere i denne Kirke i nogen egenkab uden folkets samtykke. Herren har givet os det ansvar ved afstemning at opretholde dem, som er kaldet til de forskellige ansvarlige stillinger. Intet menneske kan, hvis folket bestemmer det modsatte, præsidere over nogen del af de sidste dages hellige i denne Kirke, og dog er det ikke folkets ret at foreslå, at vælge, for det er præstedømmets ret.

Præstedømmet vælger, under vor himmelske Faders inspiration, og så er det de sidste dages helliges pligt, når de er forsamlet ved konference eller i en anden forsamling, ved deres opløftede højre hånd, at opretholde eller forkaste; og jeg regner med, at intet menneske har ret til at lofte sin hånd i opposition, eller stemme imod, *med mindre han har en grund til at gøre det, som vil være gyldig, hvis han fremstilles for den, som står i spidsen*. Med andre ord, jeg har ingen ret til at lofte min hånd mod et menneske, som bliver kaldet til en stilling i denne Kirke, blot fordi jeg ikke kan lide ham eller på grund af en eller anden personlig uoverensstemmelse eller følelse jeg måske har, *men kun af den grund, at han er skyldig i at have gjort noget forkert, har overtrådt Kirkens love, hvad der kan gøre ham uegnet til den stilling, som han er kaldet til at holde.*» (*Doctrines of Salvation, side 123-124*).

»Thi den, hvem meget er givet, af ham skal man kræve meget, og den, som synder mod større lys, skal få større dom. I anråber mit navn for at få åbenbaringer, og jeg giver jer dem. Men når I ikke holder mine ord, som jeg giver jer, så bliver I overtrædere, og reifærdighed og dom er den straf, som knytter sig til min lov«. (*L. & P.* 82:3, 4).

Mange i Kirken er glade for, at de aldrig har stemt imod et forslag, som en af Kirkens autoriteter er kommet med. Mange er glade for, at de aldrig har påvirket deres børn til ikke at støtte Kirkens ledere.

Mange er glade for, at de aldrig har påvirket andre til ikke at støtte grenspræsidenten eller distriktspræsidenten.

Mange er glade for, at deres børn aldrig har hørt forældrene tale nedsættende om grenspræsidenten, distriktspræsidenten, missionspræsidenten eller Generalautoriteterne.

Missionspræsidentskabet.

København gren delt

Efter forslag fra apostel LeGrand Richards, som for få måneder siden besøgte den danske mission, er København gren blevet delt i to grene, som har fået navnene *København nordre gren* og *København søndre gren*.

Skillelinien mellem de nye grene er, med udgangspunkt fra Langebro, følgende: H. C. Andersens Boulevard, Gyldenløvesgade, Linie 8s rute ad Rantzausgade og Borups Allé til Hillerødgade, ad Hillerødgade, Sallingvej, Slotsherrensvej og Isleighbrovej, således at alle søskende, der bor nord for denne skillelinie, tilhører nordre gren, og søskende, der bor syd for linien, tilhører søndre gren.

Som grenspræsident for København nordre gren er indsat præsident *Torkil Dresso*, og som grenspræsident for København søndre gren præsident *Bjarne Gram*.

De to grene vil foreløbig holde møder i kirkebygningen på Priorvej, men på forskellige tidspunkter.

Nordre gren vil om søndagen holde møder på følgende tidspunkter:

Præstedømsmøde kl. 8,30

Søndagsskole kl. 10,00

Aftenmøde kl. 17,00

Søndre gren vil holde møder på følgende tidspunkter:

Præstedømsmøde kl. 9,30

Søndagsskole kl. 11,00

Aftenmøde kl. 19,00

Indtil videre vil G.U.F. holde fælles møde som sædvanlig onsdag kl. 19,30.

For de øvrige organisationers vedkommende vil nærmere meddelelse om mødetider o.s.v. blive udsendt senere.

Den danske mission

Der findes i dag 17 grene i den danske mission, fordelt i 5 distrikter. De 5 distrikter er følgende:

København distrikt, distriktspræsident: Broder Harry Petersen.

Aalborg distrikt, distriktspræsident: Ældste John Jorgensen.

Aarhus distrikt, distriktspræsident: Broder Otto Møller.

Esbjerg distrikt, distriktspræsident: Broder Ejnar Nielsen.

Odense distrikt, distriktspræsident: Broder Johs. Liljengren.

De 17 grene er følgende:

København Nordre Gren, Priorvej 12, F. (Telf. Go. 2899), grenspræsident: Broder Torkil Dresso.

København Søndre Gren, Priorvej 12, F. (Telf. Go. 6459), grenspræsident: Broder Bjarne Gram.

Aalborg, Valdemarsgade 2, grenspræsident: Broder Anton Falden.

Aarhus, Langenæs allé, grenspræsident: Broder Orla Rode Nielsen.

Amager, Kretavej 37, grenspræsident: Broder Aage Francke Pedersen.

Esbjerg, Rolfsgade 123, grenspræsident: Broder Johannes Sørensen.

Fredericia, Gothersgade 27, grenspræsident: Broder Palle Blønd.

Frederikshavn, Enghavevej 32, grenspræsident: Broder Jens M. Christensen.

Herning, Viborgvej 8, grenspræsident: Broder Thomas Hyldgård.

Horsens, Margrethevej 6, grenspræsident: Broder Kristian Pedersen.

Kolding, Østerbrogade 32, grenspræsident: Ældste Kurt Voss Nagel.

Odense, Lahns-gade 58, grenspræsident: Broder Chr. Klokke Hansen.

Randers, Vestre allé 41, grenspræsident: Ældste Carlo Klitgaard.

Rønne: Grenspræsident: Broder Johs. Lund.

Skive, Vesterled 2, grenspræsident: Broder Alfred Jensen.

Silkeborg, Vestergade 33 o. g., grenspræsident: Broder Ebbe Rosenkilde.

Vejle, Raadhuspassagen, grenspræsident: Broder Carl Hansen.

De nye kirkebygninger, der er bygget eller erhvervet i de sidste 4 år, er følgende:

Aabenraa, indviet 18. november 1956.

Frederikshavn, indviet 25. november 1956.

*Kolding
indviet 11. november 1956.*

*Skive,
indviet 9. december 1956.*

Aarhus, indviet 1. oktober 1958.

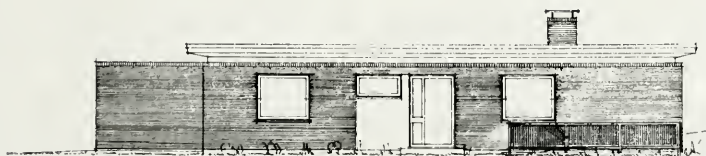
Horsens, indviet 3. oktober 1958.

København, den nye kirkesal.

Rønne, tegning af den bygning, der er under opførelse.

Svendborg, tegning af planlagt kirkebygning.

Fredericia, tegning af planlagt kirkebygning.

VOR SKÆBNE

var planlagt fra begyndelsen

Af Præsident J. REUBEN CLARK jr., af Det Første Præsidentskab.

Jeg kommer til Dem i dyb ydmyghed, idet jeg føler mit ansvar, og jeg har en bøn i mit hjerte, som jeg håber vil give genklang i Deres, at jeg må blive ledet til at sige noget, som kan bidrage til at opbygge Dem og lede os ad den snævre livets vej, som vor himmelske Fader har afmær-

ket for dem, der gerne vil komme tilbage i hans nærhed. Må Herren være med os under hele dette møde og det kommende møde, således som han har været med os indtil nu.

Da jeg sad her i går, kom jeg til at tænke på, at jeg er det ældste medlem af Generalautoriteter-

ne. Dette er en ære, som tiden har givet mig. Det er en ære, som enhver af mine brødre kan opnå, hvis de vil leve for det. Jeg siger dette, hverken for at prale eller i den hensigt at vække sympati, men jeg siger det, for at jeg måske kan gøre brug af, hvad jeg håber er nogen erfaring af værdi og resultatet af nogen overvejelse.

Jeg har levet længe nok, og der er år efter år kommet den kundskab til min bevidsthed, at det evige evangeliums principper er det over min magt at give en fornuftmæssig forklaring på. Desuden er jeg overbevist om, at der er ingen, uden at han bliver hjulpet af Herrens Ånd - og der er kun een i denne Kirke og i denne verden, som har ret til at give en forklaring, og det er for øjeblikket Præsident David O. McKay, vor Profet, Seer og Åbenbarer - jeg er kommet til at føle, at der er ingen, som med sikkerhed kan give en fornuftmæssig forklaring. Og jeg er blevet mere overbevist om det ved det, der skete i den tidlige kristne Kirke, som da den manglede et overhoved i de første århundreder, drev bort, fordi de prøvede at få Guds plan til at stemme med deres fornuft og med de hedenske filosofers fornuftgrunde.

Jeg er overbevist om, at vi må passe meget nøje på, at vi ikke følger disse stier. Nogle af de største kætteri, som er krobet ind i den kristne religion, kom gennem nogle få mænd, som for det meste ikke havde nogen virkelig officiel stilling, men som tilbragte deres tid og deres talenter, og de var store, med at

prøve på at give en fornuftmæssig forklaring på Jesu Kristi evangelium. Det er øjensynligt - de blev kaldt »skolastikere« og resultaterne af deres arbejde »skolasticismen« - og jeg er overbevist om, at vi har nogen tendens i den retning blandt os selv, og jeg håber, at folket ikke vil lytte til fornuftgrundene hos de mennesker, som påtager sig at få Guds plan til at stemme overens med det, de synes den skulle være efter deres svage og lidet effektive fornuftgrunde.

Jeg er taknemmelig, fordi jeg har levet på den tid, da evangeliet er blevet gengivet. Jeg er overbevist om, at der ikke findes nogen mand eller kvinde, der sætter sig roligt ned og tænker, i Kirken eller uden for Kirken, men især mest uden for Kirken, thi lyset er kommet til os, som er i Kirken, som ikke spørger sig selv: »Hvor kommer vi fra? Hvorfor er vi her? Hvor går vi hen?« Vi sidste dages hellige har fået underretning derom, og den underretning er kommet til os gennem ny åbenbaring.

Abrahams Bog, i Den Kostelige Perle, fortæller os om begyndelsen, hvorledes Herren kom ned blandt fornuftvæsenerne, og som et resultat af hans komme blev der holdt råd i himlen. Den beretning i Abraham, som går forud for beretningen om rådet, er helliget til at forklare, at der er forskelligheder i Guds skabelse, og forskelligheder blandt fornuftvæsenerne, ikke alle er ens. Herren sagde til Abraham, idet han henledte opmærksomheden på denne store gruppe fornuftvæse-

ner, at der blandt dem var nogle, der var store, og forkyndte for Abraham, at han var en af dem, der skulle blive herskere.

Jeg vil gerne læse to eller tre vers, og jeg læser fra det tredje kapitel i Abraham:

»Og der stod een iblandt dem (denne store gruppe), der var Gud lig; og han sagde til dem, som var hos ham: Vi vil gå ned, thi der er rum der, og vi vil tage af disse elementer og danne en jord, hvorpå disse kan bo.«

Jeg henleder opmærksomheden på de to følgende vers, som jeg vil læse, thi de er fyldt med bestemte store elementære sandheder. Han fortsætter:

»Og vi vil prøve dem dermed og se, om de vil gøre alt, hvad som helst Herren deres Gud skal befale dem.«

Det var formålet med verdens skabelse. Vi var alle der, vi tog alle del; vi kendte således planen fra selve begyndelsen.

»Og de, der holder deres første prøvestand, skal forøges; og de, der ikke holder deres første prøvestand, skal ikke få herlighed i det samme rige med dem, der holder deres første prøvestand, og de, som holder deres anden prøvestand (den prøvestand, som vi er i nu), skal herlighed blive tildelt evindeligt.« (Abraham 3:24:26).

Således ved vi, hvorfra vi kom, hvorfor vi er her, og hvorhen, til hvilket sted, vi skal gå. Hele planen er sammenfattet i disse få ord.

Da vi nu kom her for at blive prøvet, lod Herren ikke Adam

være i tvivl om, hvad han skulle gøre, eller hvorledes han skulle gøre det, for Herren gav Adam evangeliet, og evangeliet, som han gav ham, omfattede åbenbaringen og den kundskab, at der ville komme en Forløser. De vil erindre, De som kender skriften, at Herrens engel spurgte Adam, hvorfor han ofrede. Han sagde, at han ikke vidste det, kun at han havde fået befaling om at gøre det. Jeg synes, der er en stor lektie for os her. De, som giver fornuftmæssige forklaringer, prøver på at sige, hvorfor vi gør dette, og hvorfor vi gør hint. Adam gav os et godt eksempel. Hvorfor gjorde han det? Fordi Herren havde befalet det. Og så forklarede Herrens engel ham den store forsoning, som skulle komme.

Nu har dette evangelium, der blev åbenbaret til Adam, været i verden i større eller mindre udstrækning, sommetider mindre, fra den tid og indtil nu. Det lærte os, hvad vi skulle gøre, og hvad vi ikke skulle gøre. Vi har aldrig, medens denne Kirke, Kristi Kirke, har været på jorden, været i nogen tvivl angående disse to punkter.

Man kan undersøge Bibelen og prøve at finde en detaljeret udtalelse om evangeliets principper lige til Moses's tid uden større held. Men hvis man omhyggeligt vil læse Moses' Bog i Den Koste-lige Perle, kan man og vil man dér opsamle dette evangeliums store principper, ligesom de er blevet åbenbaret og læres os idag. Da Moses kom, fik vi de Ti Bud. De er ledestjernen for verdenscivilisationen idag. Tag de Ti

Bud bort, og man vil have det mørke, der hviler over de hedenske nationer.

Jeg henleder opmærksomheden på den kendsgerning, at de Ti Bud, hvert eneste af dem, har et åndeligt element i sig. Der er intet i dem, som, hvis man adlyder dem, ikke opbygger ånden. Fra den gang og til nu har der været i det mindste en del af evangeliet i virksomhed i verden. Menneskene har vidst, hvad de skulle gøre, og hvad de ikke skulle gøre.

Tiden tillader mig ikke nu at udvikle, hvad vi skulle gøre. Vi gør, hvad vi får befaling om, for at vi kan imødekomme vor himmelske Faders plan, da han sagde:

»Thi se, det er min gerning og ære at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket.« (*Moses 1:39*).

Dette er formålet.

Jeg er lykkelig, meget lykkelig over, at Herren ikke blot fortalte os, hvad vi skulle gøre, men også har fortalt os, hvad vi *ikke* skulle gøre. Han har fortalt os, hvilke ting der vil forhindre, at vi opnår denne udødelighed og evigt liv. Vor stilling ville i sandhed have været bedrøvelig, hvis vi kun havde fået at vide, hvad vi måtte gøre. Men han har ikke efterladt os i mørke med hensyn til, hvad vi ikke bør gøre.

Og da det at gøre de ting, vi ikke bør gøre, forspilder den herlighed, som Herren har udpeget for os - og hvis De ønsker at vide noget om det, så læs afsnit 76 og 88 i Lære og Pagter - så må vi afstå fra at gøre de ting, som han har befaleet os ikke at gøre,

afstå fra misgerninger af forskellig slags, afstå fra synd og alle overtrædelser. Og jeg mener, at det ikke vil være uden værdi for Dem, hvis jeg skulle læse for Dem, at De overvejer nogle af de ting, som vi har fået at vide, vi ikke må gøre, nogle af de forseelser vi ikke skulle begå under den straf, at hvis vi udfører dem, vil vi ikke opnå den fulde herlighed, som Herren har udpeget for os.

»Thi menneskene vil blive egenkærlige, pengekrære, pralende, hovmodige, spottelystne, u lydige mod forældre, utaknemmelige, ufrome, ukærlige, uforsonlige, sladderagtige, umådeholdne, rå, fjender af det gode, forrædere, fremfusende, opblæste, lystens venner snarere end Guds venner; de har gudsfrygts skin, men fornægter dens kraft. Den skal du holde dig fra . . . Men onde mennesker og bedragere kommer længere og længere ud i det onde; de fører vild og farer vild.« (*II Tim, 3:2-5, 13*).

Det var til Timoteus. Og atter til Timoteus:

»Timoteus, bevar det, der er dig betroet, og vend dig bort fra den vanhellige, tomme snak og indvendingerne fra den »erkendelse«, der med urette kaldes således.« (*I Tim, 6:29*).

»Lad os heller ikke bedrive utugt, som nogle af dem bedrev utugt, og på een dag faldt der tre og tyve tusinde . . .

Derfor, mine elskede, fly afgudsdyrkelsen!« (*I. Kor, 10:8, 14*).

Og det var Paulus's omkvæd, »fly afgudsdyrkelsen«, og lad være med at ofre til afguderne. Vi

sidste dages hellige dyrker ikke afguder, vi tilbeder ikke relikvier, vi har ingen helgenskrin. Jeg undrer mig imidlertid sommetider over, om der ikke findes afgudsdyrkelse iblandt os. Jeg kalder dem, der tilbeder penge og jager efter kroner og orer, for vore afgudsdyrkere.

»Nej! men hvad man ofrer, det ofrer man til onde ånder og ikke til Gud; og jeg vil ikke, at I skal have noget fællesskab med de onde ånder.

I kan ikke både drikke Herrens kalk og onde ånders kalk; I kan ikke både have del i Herrens bord og i onde ånders bord.« (1. Kor. 10:20-21).

Peter sagde:

»Men der optrådte også falske profeter i folket, ligesom der også blandt jer vil komme falske lærere, som vil liste fordærvelige vranglærdomme ind, idet de endog fornægter den Herre, som købte dem, og bringer hastigt undergang over sig selv.« (II Peter 2:1).

»Seks ting hader Herren, syv er hans sjæl en gru: stolte øjne, løgnetunge, hænder, der udgyder uskyldigt blod, et hjerte, der udtænker onde råd, fodder, der haster og iler til ondt, falsk vidne, der farer med lovn, og den, som sætter splid mellem brodre.« (Ordsp. 6:16-19).

Jeg læser dette for at vise Dem, at Herren ikke har ladt os i tvivl eller i mørke med hensyn til de ting, nogle af dem, som vi ikke skulle gøre. Vi føjer dem til de Ti Bud.

Mine brodre og søstre, frelsen er vor, hvis vi blot vil leve for den. Vi vil forspilde den, hvis vi

gør de ting, som Herrens profeter har forkyndt os, at vi ikke skulle gøre. Jeg gentager, læs afsnit 76 og 88 i Lære og Pagter og se, hvad Herren har beredt for os, hvis vi efterlever evangeliets principper.

Mine brodre og søstre, den som vil læse, behøver ikke at tvivle på den store fremtid, som ligger foran os, han vil ikke være i tvivl om det sted, hvor vi går hen, hvem han vil være sammen med der; han vil ikke være i tvivl om, at de evigheder, som skal komme, med glæde og lykke, vil være det værd at opgive dette livs såkaldte fornøjelser, som vi får befaling om at afstå fra.

Jeg er sikker på, at prisen er afståelsen værd. Og når alt kommer til alt, er alle de ting, som vi bliver bedt om at holde os fra, ting, som sænker vore levestandarder, sænker vor respekt for menneskeheden og menneskeheden respekt for os, og gør os til skyldnere overfor hele listen over de kristne dyder.

Må Herren hjælpe os til at holde hans befalinger, hjælpe os til at gøre os fortjent til det, som han har beredt for os.

Og jeg bærer mit vidnesbyrd for Dem, at Gud lever, at han hører og besvarer bønner, for han har besvaret mine. Jeg bærer mit vidnesbyrd for Dem, at Jesus er Kristus, at han er Guds Son, verdens Forløser, Opstandelsens Førstegrode, at gennem hans forsonende blod skal hele menneskeheden blive frelst, det vil sige, skal opstå, og at de, som holder hans befalinger og efterlever det liv, som han gav og levede, vil

få en evig herlighed i det celestiale rige.

Jeg bærer mit vidnesbyrd for Dem, at Joseph Smith virkelig havde et syn, at Faderen og Sønnen virkelig besøgte ham, at helige engle kom til ham, at præstedømmet, Guds Hellige Præstedømme, som havde været tabt for jorden i århundreder, blev genvundet gennem ham til denne jord; at de, som har fulgt ham i hans høje og store kald som Præsident for Kirken, Kirkens Præsiderende Højpræst, har de samme rettigheder, de samme privilegier, den samme myndighed, som han havde, lige fra Josephs tid ned til Præsident McKay, som holder disse rettigheder, udover disse funktioner, ejer alle præstedømmets åndelige kræfter, som Joseph Smith havde, og at denne Kirke vil fort-

sætte med at gå fremad, og de, som følger Præsident McKay, vil nyde de samme privilegier, den samme myndighed og udøve de samme funktioner.

Der er ingen tvivl om dette, mine brødre og søstre, og hvis vi blot kunne tage dette til vort hjerte og forstå det, gøre det til en del af os selv, ikke blot et udtryk, ikke noget vi siger, men noget vi gør, ville dette folks magt være ubegrænset.

Gud give, at vi alle, hver eneste af os, må få dette vidnesbyrd, for at vi kan fortsætte med at sprede evangeliet i verden, fortsætte med at opbygge vor egen Kirke og opbygge os selv, og som en følge deraf opnå evig frelse i hans celestiale rige. Jeg beder ydmygt om dette i Jesu Kristi navn. Amen.

Tale ved Generalkonferencen, april 1952).

Har du samlet din slægt?

»Det største ansvar, som Gud har pålagt os her i verden, er at søge efter vore døde«. (*Profeten Joseph Smiths Lærdomme, side 430*).

Har du gjort din pligt overfor dine døde? Er du begyndt at samle din slægt, så tempelarbejde kan blive gjort for dem, der er døde uden at have haft lejlighed til at lære evangeliet at kende?

Mange medlemmer, som allerede har udført genealogisk arbejde, mener, at de nu har gjort deres pligt og kan »hvile på laurbærrene«. Men sådan er det slet ikke, det genealogiske arbejde bliver man aldrig færdig med. For hvert år, der går, sker der begivenheder i vor slægt, som det er vor pligt at nedskrive og opbevare, til der engang er brug

for dem. Selv om vi ikke kan udføre tempelarbejde for nogen, før de er døde, er det nødvendigt at have de pågældende oplysninger rede, ikke alene for vor egen skyld, men også for vore efterkommere, for vi ved ikke, hvornår der bliver kaldt på os, så vi ikke selv er i stand til at sørge for arbejdet; så vil det være af stor betydning, at andre har de nødvendige oplysninger, og vi må jo huske på, at de sædvanlige kilder: kirkebøger o.s.v. ikke bliver tilgængelige for mange år efter, at begivenhederne er sket, så vi er selv ansvarlige for at skrive ned, hvad der sker: Fødsler, bryllupper, dødsfald o.s.v.

En udmærket måde til at opbevare alle disse oplysninger er at skrive dem ind i en bog, beregnet til dette brug, så man har det hele samlet og kan tage oplysningerne fra bogen, efterhånden som man får brug for dem.

Missionskontoret har købt et større parti af en »Slægtsbog«, som er glimrende egnet til dette brug. Vi har på dette parti fået en særlig favorpris, nemlig kr. 7.00 pr. stk., og sokskende, der kunne ønske en sådan Slægtsbog, kan bestille den ved indsendelse af beløbet på postgiro nr. 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at skrive »Slægtsbog«. Vi håber, at mange sokskende vil benytte sig af denne udmærkede måde til at have genealogiske oplysninger samlet på eet sted. Alle løse lapper papir bliver overflødige, behøver i hvert fald ikke at opbevares, så snart oplysningerne er skrevet ind i bogen. Der er også plads til billeder, levnedbeskrivelse o.s.v., ialt til 125 slægtninges historie.

Referater fra

D I S T R I K T S

konference nr. 3

København, 26. og 27. september.

Konferencen i København indledtes lørdag aften med en dejlig koncert af København grens sangkor under ledelse af broder Jørgen Ljungström og med broder Niels Hendriksen som pianist og ældste Richard Ray som organist. Koret sang en række af Kirkens skønne sange samt nogle af de kendte Negro Spirituals, og ind imellem var der sangsolo ved

ældste Don Black og en kort tale ved missionspræsident Holger P. Petersen. Tilstede 211.

Efter koncerten var der bazar og salg af forfriskninger ved Kvindelig Hjælpeforening.

Søndagen indledtes med præstedømsmøde og Kvindelig Hjælpeforenings møde.

Ved præstedømsmødet var der 88 brødre tilstede. Efter en fælles indledning blev præstedømmet delt i to klasser. I seniorklassen

(for ældster og aronske præstedømme over 21 år) blev der holdt følgende taler: 1. Broder Kai Lykkesgaard Nielsen over Lære og Pagter 59:5; 2. Broder Hans Helaa over Lære og Pagter 42:2; 3. Broder Holger Madsen over »Hvorledes kan jeg bruge mit præstedømme?«; 4. 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Torkil Dressø over »Kirkens orden, af Joseph Smith«; 5. Missionspræsident Holger P. Petersen over »Ældsternes præstedømme og pligter«.

Ved Kvindelig Hjælpeforenings mode var der 55 søstre tilstede. Efter indledningssang og bøn sang Syngende Mødres Kor under ledelse af søster Agnes Rigmor Larsen »Du smilende morgen«, hvorefter lærerinden i litteratur, søster Klara Nielsen, holdt en glimrende tale over de litteraturlektier, vi har i Kvindelig Hjælpeforening. Efter en orgelsolo ved ældste Richard Ray talte søster Ora H. Petersen og som repræsentant for præstedømmet broder Jens Kristoffersen.

Søndagsskolen begyndte kl. 10,30. Efter indledende sang og bøn blev tiden overgivet til København grens søndagsskole, og vi hørte to taler ved to unge piger. Derefter hørte vi fra Amager grens søndagsskole, der havde tre talere og to små sangkor. Tiden blev derefter overgivet til mis-

sionspræsident Holger P. Petersen, der kaldte forskellige søstre og brødre op til uforberedt at tale og ældste Don Black til at synge »Mit vidnesbyrd«. Præsident Petersen talte derefter selv. - Salen var stuvende fuld til denne søndagsskole, ialt var ca. 300 tilstede.

Umiddelbart efter søndagsskolen afholdtes fælles funktionærmøde under ledelse af hovedbestyrelserne for søndagsskolen og Primary, hvorefter de enkelte organisationer holdt funktionærmøder hver for sig.

Ved konferencens hovedmøde søndag aften hørte vi først en tale af distriktspræsident Harry Petersen, der talte om vigtigheden af det genealogiske arbejde, derefter talte 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Jan Petersen. Så talte præsident Torkil Dressø om tempelarbejde, hvorefter søster Ora H. Petersen fik ordet og holdt en lille afskeds- og takketale, fordi hun nu snart forlader Danmark. Til slut talte missionspræsident Holger P. Petersen. Imellem talerne sang København grens sangkor. Tilstede 228.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident Harry Petersen.

M. K.

Ældste

EZRA TAFT BENSON i Rusland

I anledning af den amerikanske landbrugsminister Ezra Taft Bensons besøg i Rusland bragte HELSINGBORGs DAGBLAD den 4. oktober følgende artikel:

*USA-minister prædikede, så tusinde
russere græd.*

Helsingfors (UPI).

Den amerikanske landbrugsminister Ezra Taft Benson holdt med brudt stemme en brændende tale for næsten 1500 russere — mange af dem dybt grebne — i en gammel baptistkirke i Moskvas centrum torsdag aften (1. oktober).

Benson, som er aktivt medlem af Mormonkirken og en af dens prædikanter, opsøgte baptisternes kirke i Moskva for at holde en tale om kærlighed til næsten og nødvendigheden af at tro på en højere magt. Tidligere om eftermiddagen havde han i selskab med 10 amerikanske korrespondenter foretaget en rundtur indenfor Kremles mure og hørt russiske rejseførere beskrive czarernes kunstskatte og de lokaler, hvor Lenin herskede. Han havde også besøgt Lenin-Stalin mausoleet, spadseret på Den Røde Plads og besteg den højeste Sovjets podium.

Kirken lå i en snævset sidegade, nogle kilometer fra Kreml. Kirken var også snævset — og stuvende fuld af folk.

Benson, som talte ved tolk, forklarede, at »den store kristne familie« ikke kender nogen fjender. Han talte om Kristus som »den store Frelser«. Stemmen svigtede ham flere gange under talen og i hundredevis af mænd og kvinder — de fleste midaldrende — blandt hans tilhørere i den mørke røgelsesduftende kirke havde tårer i øjnene. Mod slutningen af talen græd flere åbenlyst.

Glem ikke frugterne. Hold hans bud. Elsk hverandre. Elsk menneskeheden. Stræb efter fred, og alt vil til slut blive lykkeligt, forkyndte den amerikanske minister.

Forsamlingen viste sin store påskønnelse ved at synge afskedssalmen »Gud vær' med dig, til vi ses igen«. Under sangen viftede russerne med deres lommelørklæder. Hele kirken blev som et hav af hvidt.

Da de amerikanske gæster — Benson, medlemmerne af hans familie, repræsentanter for landbrugsdepartementet og korrespondenterne — forlod kirken, belejredes de fra alle sider af kirkegængerne, som ville tage de rejsende i hånden.

Fra missionssekretæren

»Ja, søg visdom i de allerbedste bøger, søg efter kundskab ved læsning og ved tro«.

Således lød Herrens befaling til medlemmerne af Kirken i denne uddeling.

Og det var ikke første gang vor himmelske Fader havde indskærpet vigtigheden af at lære noget. Det blev åbenbaret til William W. Phelps, endda før hans dåb, at han var udvalgt til at hjælpe Oliver Cowdery »med at trykke, udvælge og skrive bøger for Kirkens skoler, så de små børn må få en sådan undervisning, som er mig til behag«.

Profeten Joseph Smith selv var blevet formanet til at »studere og lære og blive bekendt med alle gode bøger, sprog, tungemål og folk«.

Hermed menes ikke alene Kirkens bøger, men al god litteratur. Thi i et lands litteratur afspejler folkets liv og tro sig. Vi ser det i sorg og glæde, i tro og vantro, i sejr og nederlag. Det er litteraturens pligt at fortælle os, hvordan menneskene virkelig er, men samtidig har digterne og forfatterne også en pligt til at virke opmuntrende og inspirerende for derigennem at bringe folkets bedste følelser frem.

Vi har en vidunderlig arv i vort lands litteratur, hvad enten det er Danmarks, Amerikas eller et hvilket som helst andet lands. Og ved at sammenligne Kirkens lære og vor egen livsanskuelse kan man netop i litteraturen finde det, som kan bekræfte vor Kirkes guddommelighed.

Ældste Richard S. Ray, missionssekretær.

KREDSLÆRERNES *budskab*

Opnåelse af den celestiale herlighed.

»Og sjælens forløsning sker gennem ham, der levendegør alting, i hvis hjerte det er besluttet, at de fattige og sagtmødige på jorden skal arve den.

Derfor må den helliggøres for al uretfærdighed og beredes for den celestiale herlighed.

Thi efter at den har opfyldt formålet med sin skabelse, skal den blive kronet med herlighed, ja, med Gud Faderens nærværelse,

så at legemer, der tilhører det celestiale rige, må eje den til evig tid, thi i dette øjemed blev den skabt, og i det øjemed er de helliggjort.

Og de, som ikke er helliggjort gennem den lov, jeg har givet jer, nemlig Kristi lov, skal arve et andet rige, nemlig et terrestrialt eller et telestialet rige.

Thi den, der ikke kan holde et celestialet riges lov, kan heller ikke forblive i en celestialet herlighed.« (L. & P. 88:17-22).

»Se til, at I elsker hinanden. Hold op med at være begærlige, lær at give hinanden, som evangeliet fordrer.

Hold op med at være lade; vær ikke længere urene, hør op med at finde fejl hos hinanden. Sov ikke længere end fornødent, gå tidligt i seng, så I ikke er trætte. Stå tidligt op, at legeme og sind må være friske.

Og fremfor alt, ifør jer kærlighedens bånd som en kåbe, thi det er fuldkommenhedens og fredens bånd.

Bed altid, at I ikke trættes, før end jeg kommer. Se, jeg kommer snart og skal tage jer til mig. Amen.« (L. & P. 88:123-126).

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Kom i hu, at sjæle er af stor værdi i Guds øjne.« (L. & P. 18:10).

Formål: At påvise vigtigheden af at frelse sjæle.

Det budskab, der findes i Lære og Pagter 18:10, er, selv om det er kort, af overordentlig betydning. Guds frelsesplan er til syvende og sidst kun optaget med at frelse vore sjæle. Vor himmelske Fader har sagt: »Thi se, det er min gerning og ære at tilvejebringe udodelighed og evigt

liv for mennesket.« (Den kostelige Perle, Moses 1:39). I alle sine lærdomme havde Jesus det samme store mål for øje og gav atter og atter udtryk for det ved at formane sine disciple til at gå ud i alverden og prædike evangeliet og bringe sjæle til ham.

Denne understregning af sjæles værdi er en kilde til stor opmuntring. Herrens erklæring om, at

værdien af sjæle er stor i hans øjne, bringer menneskeheden op til en piedestal af værdighed og majestæt, som burde være os alle en kilde til inspiration og handlekraft. William Jordan udtrykte denne tanke med følgende ord: »Mennesket kan aldrig være virkeligt stort, førend det er fyldt med kundskab om dets muligheds majestætiske skønhed. Det må først ånde den friske, rene luft og derigennem erkende dets guddommelige betydning som menneske og individ..... som en stor menneskesjæl med vidunderlige muligheder.«

Vor himmelske Fader organiserede universet for sine børns bedste og til deres sande gavn. Alt, hvad denne verden er og alt, hvad den besidder, er til os og bør bruges med visdom til vor glæde og vort velbefindende. For at opfylde dens bestemmelse og Guds hensigt, må vi, hans børn, imidlertid leve således, at vi fortjener det evige liv.

Den store udfordring, som dette budskab stiller er, hvorledes vi kan hjælpe vor himmelske Fader med at bringe sjæle til ham.

Vort første ansvar er at sørge for, at vor egen sjæl er frelst. Heldigvis er den bedste måde at gøre dette på at arbejde samvittighedsfuldt med at hjælpe andre med at frelse deres. Glæden ved et sådant arbejde fremgår klart af følgende vers:

»Og om det skulle ske, at I måtte arbejde hele jeres liv med at råbe omvendelse til dette folk og kun førte een sjæl til mig, hvor stor skal da ikke jeres glæde være med

ham i min Faders rige«. (L. & P. 18:15).

Een måde, hvorpå vi alle kan hjælpe, er at forkynde evangeliets principper og bære vidnesbyrd om dets sandhed til vor familie, vore naboer og venner. Altfor mange af os overser denne vidunderlige mulighed til at være behjælpelige med at bringe sjæle til vor himmelske Fader.

For ikke så længe siden gav en mor sin unge datter en yndig, antik sølvskål, som hendes oldemor for over hundrede år siden havde bragt med sig til Utah i en prærievogn. Moderen fortalte sin datter, at hun håbede, at denne altid ville hæge om denne skål. Hun foreslog også, at hun med tiden ville give sin datter den som et minde om det store mod, en tipoldemor havde udvist for evangeliets skyld. Moderen sagde:

»Selv om denne skål er meget smuk, vil jeg dog gerne hjælpe dig til at få noget, der er endnu smukkere. Jeg vil gerne have, at du får noget, der er kostbarere end solv og guld. Det er noget, som du selv må arbejde flittigt for. Men når du engang har gjort dig fortjent dertil, kan ingen nogensinde tage det fra dig, dersom du selv ønsker at bevare det. Denne kostbare gave er et vidnesbyrd om evangeliets sandhed. Din oldemor var den første i familien til at besidde skålen og et vidnesbyrd. Dette vidnesbyrd øvede den største indflydelse på hendes liv og ligeledes på hendes datters liv, din bedstemor. Nu

vil jeg, din mor, gerne give mit vidnesbyrd videre til dig».

Vi kan hjælpe med at bringe sjæle til vor himmelske Fader ved at leve et eksemplarisk liv. Bevidst eller ubevidst over vi til stadighed indflydelse på de mennesker, der omgiver os, enten på godt eller ondt. For at kunne gøre vor indflydelse gældende som en kraft for det gode, må vi have

en fast og forankret tro på evangeliet og dernæst omsætte de evangeliske sandheder til handling i vort daglige liv. Vi må leve således, at andre vil se evangeliets frugter og vil ønske at følge dets lærdomme.

Lad os bestræbe os på at bringe sjæle til vor himmelske Fader. Lad os altid erindre, at »sjæle er af stor værdi i Guds øjne.«

Kvindelig HJÆLPEFORENING

København

Kvindelig Hjælpeforening i København gren sender en kærlig hilsen til alle grene i Danmark og til søskende på Færoerne med mange gode ønsker for vinteren.

Vi her i København grens Kvindelig Hjælpeforening begyndte det nye lektieår med en lille hyggaften mandag den 21. september. Efter en lille underholdning med oplæsning, sang af Syngende Modres kor, solosang og musik, bl. a. klaversolo af en blind søster, serveredes dessert og orangeade ved de med skønne efterårsblomster smukt pyntede borde. Vi havde den glæde at have missionspræsident Holger P. Petersen og søster Ora Petersen hos os endnu engang, og vi glædede os sammen et par timer og blev samtidig præsenteret for de nye lektiehefter. Vi var 45 søstre tilstede, og nu håber vi på, at vi må være mange, der kan samles i vinter til de gode lektier, vi har fået i de nye bøger. Velkommen alle.

Kvindelig Hjælpeforening,
København gren.

Odense

Mandag den 28. september afholdt Kvindelig Hjælpeforening i Odense sin åbningsfest for sæsonen 1959-60.

Sostrene samledes kl. 19,30, og præsidentinden, søster Klokker Hansen, bød velkommen og redogjorde samtidig for formålet med afholdelsen af denne festlighed.

Festen åbnedes med sang, og bon ved søster Anne Jensen. Derefter gav søster Anne Jorgensen en oversigt over vinterens nye lektier og opfordrede sostrene til at tage aktiv del i det vidunderlige arbejde. Kvindelig Hjælpeforening byder sine sostre.

Så gik man over til det kulinariske område; der blev serveret tre dejlige canapées af hjertebrod med forskelligt lækker pålæg og som dessert en fin æblekage med flodeskum og dertil sodavand. Ved hver kuvert var der en serviet, hvortil var fastgjort et lille rødt hjerte med forskellig tekst, f. eks.: »Lad Kvindelig Hjælpeforening blive dit hjertebarn«, »Styrk dit vidnesbyrd i et Kvin-

delig Hjælpeforenings møde«, »Et Kvindelig Hjælpeforenings møde, der er afholdt, kommer aldrig igen« o.s.v.

Efter spisningen havde søster Christoffersen arrangeret en lille musikunderholdning, og søster Lauritzen fortalte en god jysk historie, som vakte stor munterhed. Søster Klokker Hansen sluttede med at opfordre alle søstre til at arbejde 100 % for Kvindelig

Hjælpeforenings arbejde og pointerede samtidig nødvendigheden af samarbejdet mellem organisationerne. Bøn ved søster Erna Jorgensen. Tilstede 19.

I sandhed en fin optakt til Kvindelig Hjælpeforenings sæson. Må Gud velsigne Kvindelig Hjælpeforenings arbejde, at det må virke som et eksempel på godt samarbejde og glæden ved at tjene andre. *H. H.*

PRIMARY

Standarden er idealet på ærbødig optræden for både born og ledere. Den skal højtideligholdes fra det øjeblik, de træder ind i mødehuset, og til de forlader det. Dens formål er at skabe en åndelig atmosfære, i hvilken børnene kan lære om deres himmelske Fader, og om hvordan de skal tilbede ham.

Forskellige faser af standarden er udtrykt i en aktivitet for hver uges åbningsprogram, anskueliggjort på en interessant og varierende måde.

Standard-præsentationen under åbningsprogrammet bør gøres kort - 2 til 3 minutter.

Virkningsfulde forslag til præsentationen af standarden udarbejdes hvert år af Primarys Generalbestyrelse. For at sikre en forøgelse af ærbødigheden gennem præsentationen af standarden er det nødvendigt at forberede præsentationen omhyggeligt.

Den af præsidentskabet, som leder standard-aktiviteterne, må bruge dem hver uge for at skabe en atmosfære af ærbødighed. Hvis hun foler, at en foreslået aktivitet ikke gør dette, bør hun tilpasse den efter forholdene, eller selv finde frem til en aktivitet, der kan frembringe ærbødighed.

Aktiviteten får større succes, hvis lederen og børnene siger det, som kommer fra hjertet, i stedet for at følge forskrifterne slavisk. Hver person, som deltager, bør vide, at formålet er at skabe en ærbødig ånd, og at hun har båret sig forkert ad, hvis hun ikke er i stand til det.

Alle funktionærer og lærerinder i Primary bør arbejde sammen på, at en ærbødig atmosfære opretholdes både i kirkesalen, på gangene og i klasseværelserne.

Primarys Hovedbestyrelse.

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for november:

For Senior Søndagsskolen:

»Jeg er opstandelsen og livet; den, som tror på mig, skal leve, om han end dør«. (Johs. 11:25).

For Junior Søndagsskolen:

»Mens jeg drikker vandet og nyder det brudte brød,
vil jeg være ganske stille og bøje mit hoved ned«.

Søndagsskolesang for november 1959:

»Herre, frem for dig vi træde«. (Nr. 108 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for december 1959:

»O, kom hver en trofast«. (Nr. 171 i den nye sangbog).

Da Frelseren engang blev spurgt, hvad der var det største bud i loven, svarede han: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, sjæl, sind og styrke. Et andet er dette lig, Du skal elske din næste som dig selv«.

Søskende, elsker vi hinanden eller hvad? De ting, vi gør for hinanden, eller det gode, vi gør, gør vi det af kærlighed? Lad os være ærlige over for os selv for engangs skyld. Gør vi det ikke

snarere af en trang til at blive rost? Af et ønske om at søskende skal sige om os: Dér går et virkelig godt menneske.

Hvordan er det, når vi færdes ude eller der hjemme i familien? Dér, hvor der ikke er andre tilstede fra kirken? Dér hvor grenspræsidenten ikke er og kan se, hvordan vi opfører os? Lyder vi dér det bud, som Kristus satte lig med det største? Eller er vi i virkeligheden to personer?

Hvordan er det på vor arbejdsplads? Hvis en eller anden kommer til at skubbe til os, tager vi det så med et smil, eller får vedkommende et vredt ord igen, et ord, vi ikke vil drømme om at sige til vor grenspræsident. Er vi glade på vor arbejdsplads eller går vi altid og er sure? Viser vi det eksempel, som Frelseren, vor ældre broder, og som Herren, vor Gud, den kærligste Fader, der findes, ønsker og forventer af os, eller er der grund til, at Herren revser os for vor store selvretfærdighed og vor trang til at vinde frem og selv få stor jordisk ære?

Eller hvordan er det i vore familier? De familier, der skulle være de lykkeligste familier på jorden. Vi kender alle sangen: »Der er skønhed her på jord i et kærligt hjem«. Er der skønhed i vore hjem, eller er vi alle så forjagede, at vi sommetider glem-

mer at vise hinanden rigtig kærlighed? Elsker sidste dages hellige forældre deres børn, og elsker børnene deres forældre? Eller skændes hele familien indbyrdes ligesom i hjem uden for kirken, i de hjem, hvor faderen drikker, og moderen er for meget belastet til at være »mor«? Prov engang at standse op, tænk på jeres familie i kirken. ELSKER I HINANDEN? Sikkert ikke nok! Hvem er det galt med? Lad os nu ikke være selvretfærdige igen, men lad os se sandheden i øjnene. Vi ved alle, hvor det er, vi skal begynde. Hos OS SELV. Lad os leve op til Herrens forventninger om at få gode kærlige forældre og gode lydige børn, således at folk uden for må sige: Det er en sidste dages hellig familie, en virkelig god familie.

Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

Vor himmelske Fader

Foranlediget af en diskussion i et funktionærmode, hvor man ikke kunne blive enige, vil jeg gerne herved henlede opmærksomheden på en udtalelse af Det Første Præsidentskab, hvori Kirkens overste ledelse fremsætter det *onske* (ikke befaling), at man skelner mellem udtalen af ordet FADER, nemlig når man taler om sin jordiske *far*, og når man taler om sin himmelske *Fader*.

Ordet *far* er jo ikke et oprindeligt ord, men en forkortelse eller en slags slang for ordet *fader*. Hvis man slår op i Nu-Dansk Ordbog under ordet »*far*«, står der: se »*fader*«, hvilket altså betyder, at ordet »*far*« ikke er anerkendt som et rigtigt ord i dansk, men kun er daglig tale.

Lad os derfor have så megen respekt for vor himmelske Fader, at vi ikke beder til »vor himmelske *Far*« men til »vor himmelske *Fader*«. Og lad os ikke glemme, at det er en henstilling fra det overste præsidentskab, og at vi som følge deraf bør tage hensyn dertil.

Harry Petersen,
distriktspræsident, København distrikt.

G.U.F.

»Dog se, det fandt jeg, at Gud har skabt menneskene, som de bør være, men de har så mange sære ting for«.
(Præd. 7:29).

Hvorfor er det i grunden sådan? I ethvert samfund er der en mængde love, der skal overholdes, og det bliver de til en vis grad også. Alligevel hersker der vild forvirring i verden, i hvert enkelt land, i hver enkelt familie. Mon ikke grunden er den, at menneskene er klare over, at de har frihed til at handle, som de vil, hvis de vel at mærke vil tage konsekvenserne af deres handlinger, og derfor ofte overhører den indre stemme, der advarer dem, hver gang de er ved at overtræde et bud.

Vi, som er medlemmer af Kirken, har den Helligånd til at vejlede os, og alligevel gør vi også af og til noget, vi ikke burde have gjort.

Som medlemmer af Kristi sande Kirke har vi et stort ansvar. De eksempler, vi sætter, burde være eksempler, der viste verden den rette vej, hvor vi ikke søgte at give Herren råd og være de klogeste, men ydmygede os og modtog de råd, Herren giver os. Vi ved fra utallige eksempler, at holder vi vor del af den pagt, vi har sluttet, holder vor himmelske Fader sin.

Lad os derfor som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige være retskafne, kærlige og sanddru, så ingen må sige om os: De har så mange sære ting for.

G.U.F.s Hovedbestyrelse.

Odense

Onsdag den 5. oktober kl. 19,30 mødte 48 op til høstfest i G.U.F. i Odense, veloplagte til rigtig at more sig, og de blev ikke snydt.

Som en fin optakt til festen sang Gleanerpigerne tre høstsange. Tre søstre blev nu stillet op på hver sin stol, og så gjaldt det for tre brødre om, hvem der først blev færdig med at omvikle dem med toiletpapir. Et festligt syn, da de var færdige.

Pigerne lignede grangivelig tre mumier.

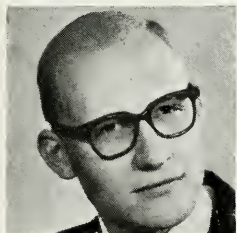
Så blev der spillet op til dans i loen; musikken blev leveret af et vældig fint tre mands orkester. Imellem dansene blev der serveret dejlige æbleskiver, desserter og sodavand. En virkelig fornøjelig aften, hvor alle morede sig og dansede af hjertens lyst til kl. 23.

Den dejlige aften sluttede, som vi altid gør i Kirken, med sang og bon.

H. H.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes inden den 5. ds.

INDSAT

Den 28. september er ældste Peter Charles Knudson blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Knudson er født den 26. oktober 1937 i Brigham City, Utah, som søn af mr. og mrs. Percy C. Knudson. Han har gået i skole og taget eksamen fra Box Elder High School i Brigham City og har i 2 år frekventeret University of Utah som forberedelse til tandlægestudium. De

sidste seks måneder før han kom på mission, aftjente han sin værnepligt i den amerikanske hær.

Ældste Knudson kom til Danmark den 2. marts 1958 og har arbejdet som missionær i Horsens, Aarhus, Kolding (som grenspræsident) og på Færøerne.

Vi beder Gud velsigne ældste Knudson i det høje kald, der nu er pålagt ham.

Den 28. september er ældste John M. Peterson blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Peterson er født den 14. februar 1938 som søn af mr. og mrs. Lavar Peterson, Fillmore, Utah. Han har gået i skole i Millard High School, og har i to år frekventeret Utah State University, indtil han blev kaldet på sin mission.

Ældste Peterson kom til Danmark den 11. juli 1958 og har arbejdet som missionær i Horsens og København.

Vi beder Gud velsigne ældste Peterson i det høje kald, der nu er pålagt ham.

Efterlysning

Til vort arkiv mangler vi nogle eksemplarer af

SKANDINAVIENS STJERNE nr. 3, 1937.

Såfremt nogle af vore abonnenter fra den tid skulle være i besiddelse af dette nummer og vil af med det, vil vi være meget taknemmelige for at få det overladt. De vil hjælpe os ud af en stor forlegenhed. Eventuelle eksemplarer bedes venligst sendt til DEN DANSKE STJERNE, Priorvej 12, København F., og vi siger på forhånd mange tak!

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes inden den 5. ds., og bedes sendt direkte til Stjernens kontor, ikke sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

FØDELSSDAGE:

KØBENHAVN SØNDRE GREN: Den 2. november fylder søster Martha Nielsen, Rodovrevej 188, 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 19. november fylder broder Asbjørn Nielsen, Kærbyvej 132, Rodovre, 60 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN NORDRE GREN: Den 12. november fylder broder Robert Lanthau Jensen, Poppelkrogen 25, Bagsværd, 65 år. Hjertelig til lykke.

Den 15. november fylder søster Eva Jensen, Poppelkrogen 25, Bagsværd, 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 19. november fylder broder Laurits Bisbjerg, Jægerspris, 60 år. Hjertelig til lykke!

FREDERIKSHAVN: Den 3. november fylder broder Johannes Christian Valdemar Jensen 75 år. Hjertelig til lykke!

AABENRAA: Den 15. november fylder broder Carl Schmidt 70 år. Hjertelig til lykke!

AARHUS: Den 27. november fylder søster Mary Thestesen 60 år. Hjertelig til lykke!

Brylluppet i Herning:

Som meddelt i sidste nummer af STJERNEN viedes broder *Jens Peter Nielsen* og søster *Lilly Brink* den 22. august i Herning. Vi bringer hermed et billede af det unge brudepar.

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionærer i den danske mission, *Anna* og *Enoch Henriksen*, sender fra deres hjem i Salt Lake City, Utah, de hjerteligste hilsener til soksende og venner i den danske mission.

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionærer i den danske mission, *Marius Christensen* og *Hanne Jensen Christensen*, sender fra deres hjem i Salt Lake City, Utah, de bedste hilsener til søskende i Danmark med meddelelse om, at de den 16. august har fået en datter, som har fået navnet Lene Maria. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Søster *Inga Johansen Fife*, tidligere København, gift med dr. Thomas Harold Fife, Logan, Utah, sender hilsen til søskende i København med meddelelse om, at hun den 9. september har fået en datter, som har fået navnet Annette. Stjernen ønsker hjerteligt til lykke!

Hilsen fra København: Tidligere missionær i den danske mission, broder *Kai Lykkegaard Nielsen*, sender de hjerteligste hilsener til søskende og venner i hele Danmark samt til tidligere missionærkammerater.

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, 2. rådgiver i missionens præsidentskab, *Lynn M. Hansen*, viedes den 14. september i Logan Templet til Faith Dye. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Robert Lee Quaney*, viedes den 22. august i Los Angeles Templet til Janice Crosby. Stjernen ønsker hjerteligt til lykke!

DØDSFALD

ESBJERG: Den 5. september døde broder Thorvald Christiansen, kun 57 år gammel efter næsten 11 års uheldbredelig sygdom, og blev begravet ved en smuk højtidelighed fra kirken i Rolfsgade den 12. september. Æret være broder Christiansens minde!

ODENSE: Den 11. september døde søster Birthe Katrine Hansen, 52 år gammel. Æret være søster Hansens minde!

VELSIGNELSER

KØBENHAVN: 6. juli: Svend Aage Stokholm og Sorine Kathrine Oline Larsen Stokholms datter, Yrsa Stokholm, velsignet af sin fader.

2. august: Preben Andersen og Irma Knudsen Andersens søn, Birger Andersen, velsignet af ældste Andrew J. Lassen.

Niels P. J. Lund og Mette Else Hansen Lunds søn, Sander Johny Lund, velsignet af missionspræsident Holger P. Petersen.

6. september: Vagn Thorvald Røder og Ninna Schou Jørgensen Røders børn, Tage Werner Røder og Anette Røder, velsignet af henholdsvis ældste Frank A. Poulsen og ældste Wilford John Price.

22. september: John Kai Olsen og Birte Kastrup Jensen Olsens datter, Majbritt Kastrup Olsen, velsignet af ældste Spencer B. Greer.

4. oktober: Orla Rasmussen og Henny Irene Holmegaard Rasmussens to børn, Kennie Holmegaard Rasmussen og Dorrit Rasmussen, velsignet af deres fader.

HELSINGØR: 6. september: Knud Bjørnlund og Ester Dorthea Kristiansens børn, Niels Jorn Ken Bjørnlund, Lis Bjørnlund og Karen Merete Bjørnlund, alle velsignet af ældste Spencer B. Greer.

RANDERS: 25. januar: Knud Folmer Markmann og Ruth Elga Christensen Markmanns datter, Gitte Markmann, velsignet af ældste Ronald Andersen.

AARHUS: 12. juli: Orla Rode Nielsen og Ester Hjort Pedersen Nielsens søn, John Walter Mikael Nielsen, velsignet af sin fader.

ORDINATIONER:	Til:	Ordineret af:
Randers: 8. februar: Knud Folmer Markmann	Diakon	Broder Alex Nielsen Ældste Kenneth Anderson
Hans Jørgen Poulsen Peder Reinhold Andersen	Diakon Lærer	Broder Alex Nielsen
15. marts: Ole Gerhard Hansen	Diakon	Broder Alex Nielsen Ældste
29. marts: Marius Anton Dalsgart	Diakon	Ronald Anderson
14. juni: Knud Folmer Markmann	Lærer	Broder Alex Nielsen
19. juli: Hans Jørgen Poulsen	Lærer	Broder Alex Nielsen Ældste
Aabenraa: 19. april: Jørgen Nicolai Fuchs	Præst	J. Sherman Strate Missionspræsident
Esbjerg: 13. september: Karl Blohm	Lærer	Holger P. Petersen Missionspræsident
Poul Erik Buur Knudsen	Præst	Holger P. Petersen Missionspræsident
Frank Evan Sørensen	Præst	Holger P. Petersen
København: 23. august: Egon Marinus Bolvig Willy Helge Howard Jensen	Lærer Lærer	Broder Niels Johansen Broder Felix Hasbo Broder
Christian Ringheim Jens Palle Hatting Carl Christopher Christiansen Winther	Lærer Præst Præst	Jørgen Ringheim Broder Kaj Hatting Broder Bjarne Gram

Sven Erik Koster	Præst	Brøder
Erik Toft	Lærer	Arnold D. Koster
		Brøder Harry Petersen
		Brøder
Ole Koster	Lærer	Arnold D. Koster
27. september:		
Johannes Evald		Missionspræsident
Stricker	Ældste	Holger P. Petersen
30. september:		
Keld Harly		
Neumann Johansen	Diakon	Brøder Bjarne Gram
Evald Johannes		
Clausen	Diakon	Brøder William E. Toft
Amager: 30. august:		Brøder
Aage Pedersen	Lærer	Aage Francke Pedersen
Odense: 6. september:		Missionspræsident
Bent Aage Andersen	Ældste	Holger P. Petersen

DÅB:

Færøerne: 29. august:

Carl Mical Esmar
Jacobsen

Ældste Peter
Charles Knudson

Håndspåleggelse af:

Ældste
Carlo D. Klitgaard

København: 12. septbr.

Else Linda Nielsen
27. september:
Adolf Ove Rud

Ældste Wayne Stoker

Ældste Spencer Greer

Hans Henning Hall

Ældste Gary Larsen
Brøder
Flemming Hall

Ældste Gary Larsen
Missionspræsident
Holger P. Petersen

Benny Borge Sorensen

Brøder
Flemming Hall

Brøder
Jørgen Ljungstrom

Winnie Greta Sorensen

Brøder
Jørgen Ljungstrom

Brøder
Flemming Hall

Harry Albert Albertsen

Elin Jytte Klarskov
Jørgensen

Ældste
J. Charles Keller
Ældste
Garth L. Sorensen

Ældste
Gary M. Hudson
Ældste
Norman L. Carlsen

Silkeborg: 8. august:

Nikoline C. Kristensen
Johansen

Ældste
Leonard N. Burton

Ældste
Merrill H. Olsen

Vejle: 20. september:

Ellen Elisabeth
Christensen Nielsen

Ældste
Norman J. Hanson

Ældste Blaine Ashby

Aalborg: 6. september:

Birthe Holstein
Johansen

Ældste Paul
Douglas Fønnesbeck

Brøder Frode Madsen

Aarhus: 20. september:

Anne Botilla
Horst Bonnichsen

Ældste Keith
Farrak Sorensen

Ældste
Gene L. Mortensen

Kolding: 13. september:

Hans Henrik Jørgensen

Ældste
Kurt Voss Nagel
Ældste

Ældste
Kurt Voss Nagel

Svend Aage Secher

Kurt Voss Nagel

Ældste Robert Clark

Fredericia: 1. august:

Niels Holger Klausen

Ældste
A. Bruce Knudsen

Brøder
Johs. Liljengren

Missionærforflytninger:	Dato:	Fra:	Til:
Robert Clark	23. september	Esbjerg	Kolding
Carl Wilberg	23. september	Kolding	Esbjerg
Maylen Bennett	28. september	Aalborg	Herning
Richard Pedersen	28. september	Herning	Aalborg
James P. Leth	28. september	København	Aarhus
Andrew J. Lassen	28. september	Aarhus	København
Gordon B. Jensen	28. september	Esbjerg	Amager
Jerry Petersen	28. september	Amager	Esbjerg
J. Sherman Strate	29. september	Aabenraa	Nakskov
Royal W. Stoker	29. september	København	Silkeborg
Leonard Burton	29. september	Silkeborg	København
Kemmeth W. Skousen	29. september	Nakskov	København
Orlando og Agnes Anderson	29. september	Randers	Amager
Verlin Nicholes	29. september	Aabenraa	Randers
Carlo D. Klitgaard	29. september	Færoerne	Randers
Peter C. Knudsen	29. september	Færoerne	København
Gary Hudson	10. oktober	København	Bornholm
Niel C. Anderson	10. oktober	Bornholm	Aarhus
Blaine Ashby	12. oktober	Vejle	Fr.havn
Richard Pedersen	12. oktober	København	Aalborg
Stanley Gudmundsen	12. oktober	Aalborg	Randers
Gary Sorensen	12. oktober	København	Vejle
David Sorensen	12. oktober	Fr.havn	Næstved
Don Black	12. oktober	Næstved	Fredericia
Paul Jensen	12. oktober	Aalborg	København
William M. Brothersen	12. oktober	Aarhus	Esbjerg
Jack Morris	12. oktober	Esbjerg	København

DELTIDSMISSIONÆRER

I København har følgende søskende i nogle år arbejdet som deltidsmissionærer:

Broder *Flemming Hall* og broder *Jorgen Ljungstrom* samt broder og søster *Julius Madsen*.

Søndag den 4. oktober blev endvidere følgende søstre beskikket som deltidsmissionærer:

Søster *Solveig Agnethe Albertsen*, beskikket af missionspræsident Holger P. Petersen.

Søster *Anni Hasbo*, beskikket af 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Torkil Dressø.

Søster *Ruth Johansen*, beskikket af missionspræsident Holger P. Petersen.

Søster *Mette Dorothea Linnet*, beskikket af præsident Torkil Dressø.

Søster *Inge Birgit Vielsted*, beskikket af missionspræsident Holger P. Petersen.

Den 11. oktober er søster *Bente Honoré Larsen* blevet kaldet som deltidsmissionær og beskikket af missionspræsident Holger P. Petersen.

Som leder af deltidsmissionærene er broder *Flemming Hall* indsat som distrikts-missionærpræsident.

Flemming Hall

Jørgen Ljungstrom

Rosa Madsen Julius Madsen

Solveig Albertsen

Anni Hasbo

Ruth Johansen

Mette Dorothea Linnel

Inge Birgit Vielsted

Bente Honoré Larsen

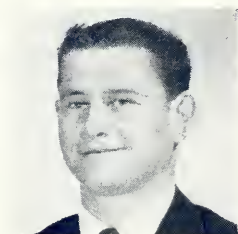
MISSIONÆRANKOMSTER

Med SAS fra New York er følgende missionærer den 6. oktober ankommet til den danske mission:

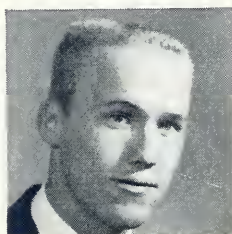
Terry Chr. Sorensen fra Downey, Idaho, beskikket til at arbejde i København.

Duane N. Smith fra Orem, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg.

Boyd Hansen Mordue fra Encino, California, beskikket til at arbejde i Aalborg.

Terry Chr. Sorensen

Duane N. Smith

Boyd H. Mordue

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

14. oktober: *A. Bruce Knudsen* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Fredericia.

P. Douglas Fannesbeck fra Howell, Utah, efter sidst at have arbejdet i Randers.

A. Bruce Knudsen

P. Douglas Fannesbeck